

5589

2. Beh. af Lovf. om en overord. Bevill. til Befæstninger.

5590

ordentlig Skat, men at det tværtimod vilde være heldigt, at man benyttede den Stemning, som nu er tilstede for en saadan Skat, eller med andre Ord, at man tog dette Things Flertal paa Ordet og søgte at faae Skatten gennemført i et Dieblit, hvor der er Beredvillighed til at gaa ind paa den for at skaffe de nødvendige Midler tilveie. Det ærede Mindretal har ogsaa udtalt i Betænkningen — om end de Udtryk, som man der har valgt, ere noget anderledes end dem, jeg bruger —, at det er beredt til at slaa ind paa en saadan Vet. Den Maade, hvorpaa Flertallet foreslaar at skaffe Skatten tilveie, skal jeg ikke udtale mig videre om i dens Hovedpunkter. Jeg kan for mit Vedkommende meget godt gaa med til en Formue- og Indtægtskat, saaledes som de Herrer af Flertallet i Hovedsagen have tænkt sig den. Jeg ser godt de Vanskeligheder, som ere forbundne med en saadan Stats Indførelse, og jeg deler i betydelig Grad de Betæneligheder ved Formueskatten, som bleve udtalte af den høitærede Finanzminister, men jeg siger desuagtet: Lad os kun gaa til et Forsøg med denne Skat; er den da saa urigtig, som saa Mange tro den er, saa vil man snart blive kjed af den og gaa bort fra den; men viser det sig derimod, at den er rigtig, og at den kan udvikles videre paa det Grundlag, der er givet, eller maaske paa et noget forandret Grundlag, saa forbedrer man den og bliver ved at bruge den, indtil det Maal er naaet, for hvilket Skattens Indførelse havde været en Betingelse. Det, som jeg har mest inod med Hensyn til Flertallets Stilling til dette Skattesystem, er den Maade, hvorpaa det tænker sig Skatten fordelt. Der var et æret Medlem, som ved en tidligere Behandling yttede Lovul om, hvorvidt den danske Gaardmandsstand vilde være glad ved at bære denne Skat, og der var et andet æret Medlem — jeg tror det var det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Madsen) —, der traadte op for ligesom paa Bondestandens Vegne at forsvare denne Stand imod, at den ikke skulde være redbon til at bære den Skat, hvorom Talem var. Jeg tror nu, at Bondestanden vil have den samme Beredvillighed hertil som enhver anden Stand i Landet. Hvad Beredvilligheden angaar, skal jeg ingen Forskjel gjøre, men naar man undertiden hører Tale om Fornærmelser imod Bondestanden eller hører saadanne Udtryk overfor denne Samfundsklasse, som skulde være den ubehagelige, og naar man sammenligner disse Udtryk med, hvad der her er foreslaaet af Flertallet, saa fore-

kommer det mig, at de, som fornærme Bondestanden, ere de, der fordre for den, at den ikke ligesaavel som de andre Klasser i Samfundet skal betale fuld Skat. Den Fordeling, som er bragt i Forslag af Udvalgets Flertal i den afgivne Betænkning, er en saadan, at denne store Samfundsklasse, som paa Grund af Livsomstændighederne ikke hører til de flettest stillede Samfundsklasser i Landet, ikke vil komme til at betale fuld Skat, og det bør vi dog fordre. Jeg tror, at man fra den Side maa staa op og sige: Vilde I, at vi skulle gaa med, saa lad os komme til i fuld Udtrækning at tage vor Del, saaledes som man kræver det af de andre Klasser. At de smaa Indtægter nyde nogen Begunstigelse, og at man gaar et lille Stykke op ad den Vet, som Flertallet har foreslaaet, det skal jeg gjerne være med til, og det kunne vi jo saa forhandle om, men saaledes som det er foreslaaet nu, kan jeg ikke gaa ind derpaa. Jeg har imidlertid det Haab, at vi ad denne Veie kunne opnaa Enighed, thi efterat Flertallet har fremsat sin Plan, udtaler det: „Hvad man imidlertid her har udtalt som Flertallets Tanke, kan kun paa dette Standpunkt være Antydninger, der i flere Punkter kunne modificeres efter nærmere Undersøgelse og Overveielse.“ Disse Udtryk give mig Grund til at haabe, at Flertallet ikke vil staa saa fast paa sine Fordringer i denne Retning, men Hovedsagen for mig vil, som sagt, være, at vi komme til en fuldstændig Forsvarsplan, saaledes at vi komme til at se Alt, hvad der er nødvendigt for os at faae gennemført, og at vi saa for at naae dette Maal komme til en saadan Skat. Enhver af Parterne, nemlig paa den ene Side Regjeringen og de, som i det Bæsentligste i dette Spørgsmaal gaa sammen med den og paa den anden Side Things Flertal og forskellige Andre, have jo sine Fordringer. Fordringerne fra den ene Side gaa noget i een Retning, og Fordringerne fra den anden Side noget i en anden Retning; men skulde det dog ikke være muligt ved gjensidig at imødekomme hinanden at naae det for Fædrelandet bedste Maal? Jeg har udtalt min Beklagelse over, at den høie Regjering ikke har meddelt os nogen fuldstændig Plan. Jeg er bleven lide berørt ved den Skrivelse, som Udvalget fik fra Regjeringen om, som Svar paa den Henvendelse, som det rettede til den, og navnlig berørte det mig stærkt, at den ærede Regjering udtalte, at den først maatte vide, hvorledes den Hær og Flaade blev, som man vilde give den. Ogsaa der forekommer det mig, at Regjeringen bør tage sit Stabe, og da forsvare dette Stabe saa længe som